

Zapraszamy na wernisaż wystawy

ADORACJA SŁODYCZY

Krystiana Robb-Narbutt, bez tytułu, lata 90. XX wieku, fot. Krystyna Piotrowska

w piątek, 19 grudnia o godz. 19
otwarcie poprzedzi spotkanie prasowe na wystawie o godz. 12

Prezentowana w Zachęcie wystawa została zainspirowana twórczością zmarłej w 2006 roku Krystiany Robb-Narbutt — malarki, rysowniczkii, autorki instalacji i ulotnych obiektów — oraz tytułem jej niezrealizowanej idei wystawy *Adoracja słodyczy*. W swoich pracach artystka wykorzystywała przedmioty banalne, nietrwałe, łatwo poddające się zniszczeniu. Malowała na pudełkach od zapalek, deseczkach, opłatkach wigilijnych. W jej sztuce obecna jest czułość dla rzeczy przemijających, byle jakich, niezgoda na pomijanie świata, który błąka się po obrzeżach. Od 2000 roku w pracach Robb-Narbutt pojawiły się słodycze. Mocowała na deseczkach i umieszczała

w gablotkach odpustowe ciastka, cukierki i lukrowane pierniki. To im miała być poświęcona planowana przez nią wystawa.

Słodczy dzieł artystki miała gorzki, a czasami dramatyczny posmak. *Adoracja słodczy* pokazuje prace artystów, którzy podobnie jak Krystiana Robb-Narbutt mierzą się z pozornie sielskim, a w gruncie rzeczy przewrotnym i często bolesnym widzeniem świata.

Na wystawie pojawiają się różnego rodzaju słodkości, jak w pracach Zuzanny Janin, Marka Kijewskiego czy Doroty Podlaskiej. Obok nich czasochłonne, niemal ornamentalne rysunki Edmunda Monsiela oraz misterny *Obrus* Katarzyny Józefowicz. Kolorowe ubrania Małgorzaty Dmitruk zrobione są z włóczki sprutej ze swetrów członków jej rodziny. W kolażach Wisławy Szymborskiej stare ilustracje, fotografie i wycinki z gazet tworzą świat subtelnych odniesień, absurdalnych dowcipów i komentarzy. Tkliwość i pragnienie szczęścia odnajdziemy w poetyckich obrazach Magdaleny Shummer, autoportretach Macieja Osiki, w wyrzeźbionych w lipowym drewnie kobietach Bogdana Ziętka czy w filmie Izabelli Gustowskiej.

Wśród tych prac znajduje się także *Fuga pamięci* Krystiany Robb-Narbutt, której tytuł nawiązuje do słynnego wiersza Paula Celana *Fuga śmierci* i jest historią śmierci członków żydowskiej rodziny artystki. W siedmiu gablotkach niewinne, czasem kiczowate przedmioty przedstawiają dramat Zagłady.

artyści: Małgorzata Dmitruk, Izabella Gustowska, Zuzanna Janin, Katarzyna Józefowicz, Marek Kijewski, Edmund Monsiel, Maciej Osika, Dorota Podlaska, Krystiana Robb-Narbutt, Magdalena Shummer, Wisława Szymborska, Bogdan Ziętek

kuratorka: Krystyna Piotrowska

współpraca ze strony Zachęty: Jacek Świdziński

Wystawa czynna od 20.12.2014 do 1.02.2015.

sponsor galerii: Kei.pl

sponsorzy wernisażu: Chocolissimo, DeLonghi, Freixenet

patroni medialni: The Warsaw Voice, Stolica, Artinfo.pl

Małgorzata Dmitruk (ur. 1974) urodziła się w Bielsku Podlaskim na Białostocczyźnie w rodzinie białoruskiej, studiowała w mińskiej i warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Zajmuje się grafiką, malarstwem, tkaniną unikatową, projektowaniem ubioru, instalacją, scenografią, książką artystyczną, ilustracją. Zarówno w treści swoich prac, jak i poprzez technikę i materiał nawiązuje do doświadczeń wyniesionych z domu rodzinnego.

Izabella Gustowska (ur. 1948), artystka intermedialna, zajmuje się m.in. performance’em, wideo, grafiką, instalacją, malarstwem. Wykłada na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W swojej twórczości często porusza zagadnienia związane z tożsamością i indywidualnym doznaniem.

Zuzanna Janin (ur. 1961) w swojej sztuce często porusza zagadnienia czasu, przestrzeni oraz związanej z nimi pamięci. Jest autorką dynamicznych rzeźb z drutu i waty cukrowej, „rysowanych” zarówno w przestrzeni, jak i w czasie. Swoje zainteresowania pogłębia w sztuce wideo, w której często podejmuje temat bycia artystą.

Katarzyna Józefowicz (ur. 1959), autorka obiektów, instalacji, rzeźb. W pracach wykorzystuje materiały z najbliższego otoczenia, m.in. papier, tekturowe pudła, gazety. Jej najbardziej znane prace to instalacje przywodzące na myśl fantastyczne miasta zbudowane z miniaturowych domków oraz misterne, koronkowe obiekty sklejane z wycinków z prasy.

Marek Kijewski (1955–2007) tworzył rzeźby i instalacje, w których wykorzystywał materiały codzienne, nieartystyczne, jak cukierki, klocki Lego, puszki po piwie. Czerpał inspirację z łączenia wątków popkulturowych z tematami filozoficznymi i religijnymi oraz strategiami charakterystycznymi dla nowych mediów. Przeciwwstawiał się nudzie, powadze i skostnieniu świata artystycznego.

Edmund Monsiel (1897–1962) urodził się w Woźuczynie w woj. lubelskim, skąd w latach dwudziestych przeprowadził się do Łaszczowa. Zaczął rysować podczas II wojny światowej, kiedy ukrywał się na strychu. Tworzył szkice na małych skrawkach papieru, często opatrywał je komentarzami o treści religijnej czy mesjanistycznej. Rysunki te odkryto dopiero po jego śmierci, a obecnie znajdują się w muzeach i kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą, m.in. w Stanach Zjednoczonych, Francji, Szwajcarii.

Maciej Osika (1981) porusza w sztuce temat własnego wizerunku w kontekście zagadnień gender. Tworzy serie autoportretów fotograficznych, które za sprawą strojów, stylizacji i obróbki cyfrowej wchodzi w dialog z ideałami kobiecego piękna z różnych epok i estetyk: malarstwa barokowego, gwiazdorskiego Hollywood z pierwszej połowy XX wieku czy reklam z kolorowej prasy.

Dorota Podlaska (1963), malarka, autorka instalacji i interwencji artystycznych, projektuje książki i wydawnictwa. W sztuce podejmuje często tematy związane z życiem prywatnym. W jej malarstwie szczególnie istotny jest sposób prezentacji: artystka konstruuje obiekty i instalacje z obrazów, co podkreśla ich narracyjny charakter.

Krystiana Robb-Narbutt (1945–2006) malarka, rysownicza, rzeźbiarka, autorka instalacji. Stale poszukiwała nowych środków wyrazu, tworzyła obiekty z codziennych, nietrwałych materiałów, takich jak cukier, słodycze, zabawki, pudełka od zapalek. Wystawy traktowała jak przestrzenne instalacje, podobny charakter zachowała pracownia w jej mieszkaniu na Saskiej Kępie w Warszawie.

Magda Shummer (ur. 1930) studiowała historię sztuki, malarstwem „zaraziła się” od męża, Wojciecha Fangora. Najczęstszym motywem w jej twórczości są koty, ptaki i bliscy znajomi. W 1960 roku wyemigrowała z Polski, w latach 1966–1998 mieszkała w Stanach Zjednoczonych, gdzie zaczęła malować zwierzęta wycinane z blachy. Swoją twórczość nazywa „poetyckim realizmem”.

Wisława Szymborska (1923–2012) poetka, opublikowała 13 tomików wierszy, laureatka literackiej nagrody Nobla w 1996 roku. Na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych zaczęła tworzyć pocztówki w formie dowcipnych kolaży wycinków z gazet, które przez 40 lat wysyłała znajomym.

Bogdan Ziętek (ur. 1932), rzeźbiarz, malarz, fotograf, projektant ubrań, pisarz, muzyk. Najbardziej znany za sprawą kilkuset wyrzeźbionych z drewna postaci kobiet, w tym czternastu naturalnej wielkości. Do swoich rzeźbionych towarzyszek ma bardzo osobisty stosunek, nadaje im imiona, pielęgnuje je i ubiera, sam projektuje dla nich kreacje.